

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. gruodžio 22 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Europos investicijų banko (EIB) personalas – Sąvoka „neįgalumas“ – Pripažinimas darbingu – Neatvykimas į darbą be pateisinamos priežasties – Ieškinys dėl panaikinimo ir žalos atlyginimo“

Byloje C-68/22 P

dėl 2022 m. vasario 2 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos investicijų bankas (EIB), atstovaujamas G. Faedo ir I. Zanin, padedamų *avocate* A. Duron,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

KL, atstovaujama *avocates* A. Champetier ir L. Levi,

atsakovui pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. L. Arastey Sahún, teisėjai F. Biltgen (pranešėjas) ir J. Passer,

generalinis advokatas M. Collins,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos investicijų bankas (EIB) prašo panaikinti 2021 m. lapkričio 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *KL / EIB* (T-370/20, EU:T:2021:822, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas, viena vertus, panaikino 2019 m. vasario 8 d. ir kovo 8 d. EIB sprendimus, kuriais pripažinta, kad KL yra darbingas ir nuo 2019 m. vasario 18 d. be pateisinamos priežasties neatvyksta į darbą, taip pat 2020 m. kovo 16 d. EIB pirmininko sprendimą, kuriuo patvirtinami šie sprendimai (toliau visi kartu – ginčijami sprendimai), ir, kita vertus, įpareigojo EIB mokėti KL invalidumo pensiją, skaičiuojant nuo 2019 m. vasario 1 d., bei sumokėti delspinigius nuo šios pensijos, atėmus sumas, kurios KL buvo sumokėtos kaip darbo užmokestis ir kurios, kaip paaiškėjo, dėl invalidumo pensijos mokėjimo jam neturėjo būti mokamos.

Teisinis pagrindas

Pereinamojo laikotarpio reglamentas

- 2 EIB personalo nariams taikytinos pensijų sistemos pereinamojo laikotarpio reglamento (toliau – Pereinamojo laikotarpio reglamentas) 46-1 straipsnyje nustatyta:

„Pagal šį reglamentą neįgalus yra tas apdraustasis, kuris dėl ligos, nelaimingo atsitikimo ar negalios fiziškai arba psichiškai negali nuolat atlikti savo pareigų arba kitų lygiaverčio pobūdžio pareigų ir kurio neįgalumas patvirtintas pagal šio reglamento 48 straipsnį.“

- 3 Pereinamojo laikotarpio reglamento 48-1 straipsnyje įtvirtinta, kad neįgalumą turi pripažinti EIB paskirtas gydytojas, o ginčo atveju – šio reglamento 13-1 straipsnyje nurodytas Invalidumo komitetas.

- 4 Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnyje nustatyta:

„Jei neįgalusis užsiima veikla, kuria siekiama gauti pelno, invalidumo pensija sumažinama, kai invalidumo pensijos, išmokų už vaikus ir iš šios veiklos gautų pajamų suma viršija neto darbo užmokesčio dydį, atitinkantį apdraustąjį turėtą pakopą, eitas pareigas ir šeiminingą padėtį tuo metu, kai jis buvo pripažintas neįgalium.“

Pareigūnų tarnybos nuostatai

- 5 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 78 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta:

„Jei dėl visiško nuolatinio invalidumo [neįgalumo] pareigūnas negali atlikti savo pareigų grupę ir postą atitinkančių pareigų, jis turi teisę gauti invalidumo pašalpą VIII priedo 1–16 straipsniuose numatyta tvarka.“

Ginčo aplinkybės

- 6 Ginčo aplinkybės, išdėstytas skundžiamo sprendimo 1–39 punktuose, šio proceso tikslais galima apibendrinti, kaip nurodyta toliau.

- 7 KL buvo įdarbintas EIB nuo 2001 m. rugsėjo 1 d.
- 8 Po kelių KL neatvykimo į darbą laikotarpių EIB 2017 m. gegužės 22 d. raštu jį informavo, kad šios įstaigos medicinos tarnybos pareigūnas rekomendavo šešių mėnesių laikotarpiui nuo 2017 m. birželio 1 d. suteikti jam laikiną dalinį (atitinkantį 50 % jo darbo laiko) nedarbingumą.
- 9 2017 m. birželio 1 d. KL užginčijo EIB medicinos tarnybos pareigūno rekomendaciją, teigdamas, kad turėjo būti pripažintas jo visiškai laikinas negalėjimas vėl eiti pareigas. Todėl jis paprašė vykdyti medicininio arbitražo procedūrą, nurodytą EIB darbuotojams taikomų administracinių nuostatų, priimtų įgyvendinant EIB personalo reglamentą (toliau – Administracinės nuostatos), X priedo 4 straipsnyje.
- 10 2017 m. spalio 18 d. EIB paskirtas nepriklausomas gydytojas atliko KL apžiūrą ir patvirtino EIB medicinos tarnybos pareigūno nuomonę. Ši išvada buvo pateikta EIB ir KL.
- 11 2017 m. gruodžio 14 d. EIB informavo KL apie tai, kad vyksta diskusijos siekiant sudaryti sąlygas jam grįžti į darbą ir trijų mėnesių laikotarpiu ne visą darbo dieną vykdyti kitas pareigas nei tos, kurias ėjo anksčiau, o laikotarpiu nuo 2018 m. sausio 1 d. iki grąžinimo į pareigas jis bus atleistas nuo pareigos atvykti į darbo vietą.
- 12 2017 m. gruodžio 28 d. KL patarėjas užginčijo išvadą, kurias EIB ketino padaryti remdamasis medicininio arbitražo, nurodęs, kad procedūra, kuri turėjo būti taikoma, yra Invalidumo komiteto procedūra, numatyta Pereinamojo laikotarpio reglamento 13-1 straipsnyje.
- 13 EIB sutiko pradėti Invalidumo komiteto procedūrą ir šis komitetas 2018 m. lapkričio 9 d. pateikė išvadą (toliau – 2018 m. lapkričio 9 d. Invalidumo komiteto išvada), kuri buvo suformuluota taip:

„Dėl psichinio sutrikimo [KL] negali grįžti į paskiausią darbo vietą pas buvusį darbdavį. Taigi jis yra neįgalus, kiek tai susiję su EIB, bet nėra neįgalus, kiek tai susiję su bendrąja darbo rinka. Šiuo klausimu Invalidumo komiteto nuomonė vieninga.“
- 14 Tokia pati išvada pateikta gydytojo, pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 13-1 straipsnį paskirto dviejų kitų gydytojų, sudarančių Invalidumo komitetą, bendru sutarimu, ataskaitoje, pavadintoje „2018 m. lapkričio 9 d. Invalidumo komiteto atlikta medicininė ekspertizė“.
- 15 2019 m. sausio 23 d. Invalidumo komitetas, remdamasis trimis formuliariais, kuriuos pateikė šį komitetą sudarantys gydytojai ir kuriuose buvo pažymėtas langelis „not invalid“ („nėra neįgalus“) (toliau – 2019 m. sausio 16 d. ir 23 d. formuliariai), pranešė EIB apie vienbalsiai priimtą sprendimą, kad KL nėra neįgalus.
- 16 2019 m. vasario 8 d. ir kovo 8 d. sprendimais EIB pripažino, kad KL yra darbingas ir be pateisinamos priežasties neatvyksta į darbą nuo 2019 d. vasario 18 d., t. y. nuo tos dienos, kai, EIB nuomone, jis turėjo grįžti į darbą.
- 17 KL prašymu pradėta taikinimo procedūra buvo nesėkminga ir 2020 m. kovo 16 d. EIB pirmininkas užfiksavo tokias Taikinimo komisijos išvadas. Tuo remdamasis jis patvirtino 2019 m. vasario 8 d. ir kovo 8 d. sprendimus.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 18 2020 m. birželio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo KL ieškinį dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo. Grįsdamas ieškinį jis nurodė du pagrindus, iš kurių pirmasis grindžiamas Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 ir 48-1 straipsnių, Administracinių nuostatų 11.1 ir 11.3 straipsnių pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida, o antrasis – rūpestingumo pareigos pažeidimu. Nagrinėjant šį apeliacinį skundą reikšmingas tik pirmasis pagrindas.
- 19 Šiame pagrinde KL priekaištavo EIB tuo, kad šis ginčijamuose sprendimuose nurodė, jog jis yra darbingas ir nuo 2019 m. vasario 18 d. be pateisinamos priežasties neatvyksta į darbą. Šiuo klausimu KL pažymėjo, kad 2018 m. lapkričio 9 d. Invalidumo komiteto išvadoje ir po atliktos medicininės ekspertizės jis buvo pripažintas neįgaliu dirbti EIB. Jo teigimu, šios išvados pakanka tam, kad jis būtų pripažintas neįgaliu, kaip tai suprantama pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnį. EIB, priešingai, tvirtino, kad Pereinamojo laikotarpio reglamente pripažįstamas tik vienos rūšies neįgalumas, t. y. susijęs su bendrąja darbo rinka, ir kad Invalidumo komiteto nuomonė buvo pareikšta 2019 m. sausio 16 d. ir 23 d. formuliaruose, nurodant, kad KL nėra neįgalus.
- 20 Kalbant, pirma, apie dokumentus, sudarančius Invalidumo komiteto nuomonę, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58–73 punktuose pripažino, kad vertinant ginčijamų sprendimų teisėtumą reikia atsižvelgti ne tik į 2019 m. sausio 16 d. ir 23 d. formuliarus, bet ir į 2018 m. lapkričio 9 d. Invalidumo komiteto išvadą, kuri buvo patvirtinta šio komiteto atlikta medicinine ekspertize.
- 21 Antra, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 74–81 punktuose nurodė, kad, remiantis Invalidumo komiteto nuomone, kuri matyti iš šio sprendimo 20 punkte minėtų dokumentų, KL nebegali eiti pareigų EIB, bet vis dar gali užsiimti profesine veikla bendrojoje darbo rinkoje.
- 22 Trečia, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 83–85 punktuose nusprendė, kad EIB tarnautojo „neįgalumas“, kaip tai suprantama pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnį ir Administracinių nuostatų 11.1 straipsnį, turi būti vertinamas atsižvelgiant į šio tarnautojo gebėjimą vėl atlikti „savo pareig[as] arba kitas lygiaverčio pobūdžio pareig[as]“ ir šios kitos pareigos taip pat turi būti atliekamos pačiame EIB.
- 23 Siekdamas atlikti šį vertinimą Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 86–89 punktuose nurodė, kad pagal analogiją su Pareigūnų tarnybos nuostatų 78 straipsniu minėtose EIB aktų nuostatose daroma nuoroda į šios įstaigos vidaus pareigų klasifikaciją. Antra, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 90–93 punktuose pabrėžė, kad EIB sudaromi invalidumo komitetai yra EIB organai, todėl teisiniu požiūriu neturi kompetencijos vertinti EIB personalo galimybių vykdyti profesines pareigas už šios įstaigos ribų. Trečia, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 94–99 punktuose atmetė EIB pateiktą Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnio aiškinimą, pagal kurį ši nuostata susijusi tik su retais atvejais, kai asmuo, pripažintas neįgaliu dirbti EIB, už EIB ribų užsiima kitokia veikla nei ta, kuria užsiėmė EIB.
- 24 Skundžiamo sprendimo 100 ir 101 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, jog, kadangi Invalidumo komitetas pripažino, kad KL negali eiti pareigų EIB ir sąvoka „neįgalumas“, kaip tai suprantama pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnį ir Administracinių nuostatų 11.1 straipsnį, turi būti vertinama tik tiek, kiek tai susiję su šia įstaiga, EIB privalėjo pripažinti KL

neįgaliu, taigi reikia manyti, kad pripažinęs, jog KL yra darbingas ir nuo 2019 m. vasario 18 d. be pateisinamos priežasties neatvyksta į darbą, EIB pažeidė šias nuostatas. Todėl Bendrasis Teismas KL ieškinio pirmąjį pagrindą pripažino pagrįstu ir panaikino šiuos sprendimus.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

25 EIB apeliaciniame skunde Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą;
- tuo atveju, jei Teisingumo Teismas mano, kad šioje bylos stadijoje galima priimti sprendimą, patenkinti EIB pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus ir
- priteisti iš KL abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

26 KL Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš EIB bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

27 Grįsdamas apeliacinį skundą EIB nurodo du pagrindus. Pirmąjį pagrindą, grindžiamą klaidingu sąvokos „neįgalumas“ aiškinimu, sudaro keturios dalys, iš kurių pirmąją ir ketvirtąją reikia nagrinėti kartu. Antrąjį pagrindą, grindžiamą dvigubu faktinių aplinkybių, išdėstytų skundžiamo sprendimo 58–81 punktuose, iškraipymu, sudaro dvi dalys, kurias reikia nagrinėti kartu.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos ir ketvirtos dalių

Šalių argumentai

- 28 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje EIB teigia, jog Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 83–85 punktuose pripažinęs, kad „kit[os] lygiaverčio pobūdžio pareig[os]“, kurių tarnautojas turi negebėti atlikti, tam, kad būtų laikomas neįgaliu, kaip tai suprantama pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnį ir Administracinių nuostatų 11.1 straipsnį, turi būti atliekamos pačiame EIB, pateikė šios įstaigos vidaus tvarkai prieštaraujantį sąvokos „neįgalumas“ aiškinimą.
- 29 Pirma, EIB nuomone, Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnyje vartojant formuluotę „savo pareigų arba kitų lygiaverčio pobūdžio pareigų“ nedaromas skirtumas tarp EIB einamų pareigų ir už jo ribų einamų pareigų ir nedaroma nuoroda į šios įstaigos vidaus pareigų klasifikaciją. Formuliere, kurį turi užpildyti Invalidumo komitetas, taip pat nedaromas skirtumas tarp to, ar neįgalumas susijęs su darbu EIB, ar turi būti vertinamas atsižvelgiant į bendrąją darbo rinką, todėl pripažindamas tokį skirtumą Bendrasis Teismas iškraipė minėtų vidaus taisyklių turinį.

- 30 Antra, pagal Bendrojo Teismo aiškinimą painiojama sąvoka „neįgalumas“, kai pripažįstama asmens, apskritai nebepajėgiančio dirbti, apsauga, ir sąvoka „nedarbingumas“, kuri vartojama daugumoje nacionalinės teisės sistemų ir yra susijusi su asmeniui, tapusiam nepajėgiu dirbti pas konkretų darbdavį, užtikrinama apsauga.
- 31 Trečia, pagal minėtą aiškinimą neatsižvelgiama į invalidumo pensija, kaip socialinės apsaugos priemonė, siekiamą tikslą kompensuoti darbuotojui darbo užmokesčio netekimą dėl jo nuolatinio nepajėgumo atlikti savo pareigų. Pripažinimas, kad tarnautojas gali būti laikomas neįgaliu dirbti pačiame EIB, bet galinčiu dirbti lygiavertį darbą už EIB ribų, akivaizdžiai prieštarauja šiam tikslui. Be to, toks aiškinimas labai paveiktų EIB pensijų sistemos finansinę pusiausvyrą bei sukeltų sunkumų naudojant ir valdant viešąsias lėšas.
- 32 Pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje EIB teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 98–100 punktuose klaidingai aiškino Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnį, kuriame nurodyta, kad invalidumo pensija sumažinama, jei neįgaliu pripažintas asmuo užsiima veikla, kuria siekiama gauti pelno, kaip taikytiną atvejams, kai neįgaliu dirbti EIB pripažintas asmuo vykdo bet kurią profesinę veiklą. Per posėdį Bendrajame Teisme EIB nurodė, kad ši nuostata susijusi vien su retais atvejais, kai asmuo, pripažintas neįgaliu, už EIB ribų užsiima kitokia veikla nei ta, kurią vykdė pačiame EIB.
- 33 Visų pirma EIB tvirtina, kad Bendrojo Teismo pateiktas aiškinimas yra prieštaringas, nes pastarasis pabrėžė bendrą Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnio formuluotės pobūdį, neatsižvelgdamas į išorėje vykdomos veiklos pobūdį, kartu laikydamasis nuomonės, kad šio reglamento 46-1 straipsnis, taip pat suformuluotas bendrai, yra susijęs su sąvoka „neįgalumas“, apibrėžiama atsižvelgiant į pačiame EIB einamas pareigas.
- 34 Be to, EIB teigia, kad sąvoka „neįgalumas“, kaip tai suprantama pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnį ir jo 46-1 straipsnį, turi būti aiškinama vienodai. Tačiau pastaroji nuostata susijusi ne vien su pačiame EIB einamomis pareigomis, bet ir su pareigomis, einamomis už jo ribų. Todėl būtų prieštaringa Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnį aiškinti taip, kad jame daroma nuoroda į neįgaliu pripažintą asmenį, už EIB ribų užsiimančią veiklą, kuri yra tokio paties pobūdžio ir intensyvumo kaip ir darbas, vykdytas šioje įstaigoje, taigi reikėtų pripažinti, kad šiame straipsnyje daroma nuoroda į kitos rūšies darbą.
- 35 Galiausiai EIB papildomai teigia, kad Bendrojo Teismo pateikiamas Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnio aiškinimas lemtų situacijas, kai nepagrįstai praturtėjama. Iš tikrųjų, jei neįgalus tarnautojas gautų invalidumo pensiją kaip buvęs EIB tarnautojas ir kartu dirbtų visą darbo dieną už šios įstaigos ribų, eidamas pareigas, kurioms vykdyti keliami taip pat aukšti reikalavimai, kiltų klausimas dėl realaus asmens darbingumo.
- 36 KL ginčija EIB argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 37 Pirmojo pagrindo pirma ir ketvirta dalimis EIB iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, aiškindamas sąvoką „neįgalumas“, vartojamą, be kita ko, Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnyje, atsižvelgiant į šios nuostatos formuluotę, teisės akto, kurio dalis ji yra, kontekstą ir invalidumo pensija siekiamą tikslą. Konkrečiau kalbant, EIB laikosi nuomonės, kad Bendrasis Teismas klaidingai manė, jog formuluotė „kit[os] lygiavertčio pobūdžio pareig[os]“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, yra susijusi vien su pačiame EIB einamomis pareigomis.

- 38 Visų pirma pažymėtina, kad tikrai iš Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnio formuluotės nematyti, jog šis straipsnis aiškiai susijęs su kitomis lygiaverčio pobūdžio pareigomis pačiame EIB. Vis dėlto, vien todėl, kad minint apdraustojų negalėjimą „atlikti savo pareigų arba kitų lygiaverčio pobūdžio pareigų“ kartojama sąvoka „pareigos“, nereiškia, jog šio straipsnio negalima aiškinti kaip susijusį ne tik su atitinkamomis aptariamo tarnautojo pareigomis, bet ir su kitomis pareigomis pačiame EIB.
- 39 Tokį aiškinimą patvirtina tai, kad sąvoka „pareigos“, vartojama Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnyje, yra teisės akte įtvirtinta teisinė sąvoka. Be to, reikia konstatuoti, kad Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnyje nevartojama platesnės reikšmės formuluotė, kaip antai „veikla, kuria siekiama gauti pelno“, vartojama šio reglamento 51-1 straipsnyje, kuria daroma nuoroda į veiklą, vykdomą bendrojoje darbo rinkoje.
- 40 Be to, kalbant apie Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnio kontekstą, pažymėtina, pirma, kad EIB teisingai mano, jog sąvoka „neįgalumas“, kaip tai suprantama pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 ir 51-1 straipsnius, turi būti aiškinama vienodai. Vis dėlto tuo remiantis negalima daryti išvados, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 96–98 punktuose pripažinęs, jog pastarasis straipsnis, atsižvelgiant į bendrą jo formuluotės pobūdį, negali būti suprantamas kaip susijęs vien su veikla, vykdoma už EIB ribų ir besiskiriančia nuo veiklos, kurią neįgalium pripažintas asmuo vykdo šioje įstaigoje, o turi būti aiškinamas kaip susijęs su bet kurios veiklos vykdymu, įskaitant veiklą, pagal pobūdį lygiavertę tai, kurią šis asmuo vykdo pačiame EIB.
- 41 Šiuo aspektu, viena vertus, reikia atmesti EIB teiginį, kad Bendrojo Teismo pateikiamas Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 ir 51-1 straipsnių aiškinimas yra prieštaringas, nes, EIB manymu, abi šios nuostatos suformuluotos bendrai, o Bendrasis Teismas rėmėsi vien antrosios iš jų bendru pobūdžiu. Iš tikrųjų, kaip matyti iš šio sprendimo 39 punkto, Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnyje vartojama bendro pobūdžio sąvoka „veikla, kuria siekiama gauti pelno“, o šio reglamento 46-1 straipsnyje vartojama sąvoka „pareigos“, kuria, kaip matyti iš minėto 39 punkto, daroma nuoroda į reglamento nuostatas, taikomas konkrečios institucijos ar įstaigos darbuotojams.
- 42 Kita vertus, Bendrojo Teismo pateikiamas Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnio aiškinimas atitinka šio reglamento 46-1 straipsnio aiškinimą, pagal kurį žodžių junginys „kit[os] lygiaverčio pobūdžio pareig[os]“ taikytinas kitoms pareigoms pačiame EIB. Iš tikrųjų būtų prieštaringa manyti, kad taikant Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnį asmuo pripažįstamas neįgalium, nes negali eiti savo pareigų ar lygiaverčio pobūdžio veiklos bendrojoje darbo rinkoje, kartu laikantis požiūrio, kad taikant šio reglamento 51-1 straipsnį šis asmuo gali vykdyti tokią veiklą.
- 43 Antra, reikia atmesti EIB argumentą, pagal kurį sąvokos „neįgalumas“ aiškinimas atitinka tai, kaip ji suprantama įvairiose nacionalinės teisės sistemose, o Bendrojo Teismo aiškinimas atitinka šiose sistemose vartojamą sąvoką „nedarbingumas“. Šiuo aspektu pakanka pažymėti, kad, kaip savo apeliaciniame skunde nurodo ir EIB, kad tiek Pereinamojo laikotarpio reglamentas, tiek Administracinės nuostatos yra EIB reguliavimo sistemos, kuri yra jo atskira sistema ir skiriasi nuo nacionalinės teisės normų, dalis.

- 44 Galiausiai, nors iš tikrųjų invalidumo pensijos skyrimas atitinka socialinio pobūdžio tikslą, nes tuo siekiama užtikrinti, kad asmuo, kuris yra fiziškai ar psichiškai nepajėgus nuolat atlikti savo pareigų ar kitų lygiaverčio pobūdžio pareigų, galėtų patenkinti savo poreikius, Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 aiškinimas, pagal kurį šios kitos pareigos turi būti vykdomos pačiame EIB, atsižvelgiant į šio reglamento struktūrą, atitinka šį tikslą.
- 45 Iš tikrųjų Pereinamojo laikotarpio reglamento 51-1 straipsnyje įtvirtintos nuostatos, pagal kurias invalidumo pensija sumažinama, kai jos, išmokų už vaikus ir pajamų iš veiklos, kuria siekiama gauti pelno ir kurią vykdo neįgaliau pripažintas asmuo, suma viršija neto darbo užmokesčio, kurį jis gaudavo tuo metu, kai buvo pripažintas neįgaliau, dydį, lemia tai, kad invalidumo pensijos mokėjimas nutraukiamas, jei suinteresuotasis asmuo vėl pradeda vykdyti veiklą, iš kurios gautos pajamos yra bent lygios darbo užmokesčiui, kurį jis gaudavo, kai dirbo EIB.
- 46 Taigi šiomis nuostatomis siekiama išvengti nepagrįsto neįgaliau pripažinto asmens praturtėjimo ir neigiamų pasekmių EIB pensijų sistemos finansinei pusiausvyrai, kuriuos nurodo ši įstaiga.
- 47 Tai reiškia, kad argumentai, kuriuos EIB pateikia pirmojo pagrindo pirmoje ir ketvirtoje dalyse, neįrodo, kad Bendrasis Teismas, skundžiamame sprendime aiškindamas sąvoką „neįgalumas“, vartojamą Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnyje, padarė teisės klaidą. Todėl šio pagrindo pirmą ir ketvirtą dalis reikia atmesti kaip nepagrįstas.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

Šalių argumentai

- 48 Pirmojo pagrindo antroje dalyje EIB teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 90–93 punktuose nurodydamas, kad šios įstaigos sudaromi invalidumo komitetai kompetentingi vertinti tik EIB darbuotojų galėjimą dirbti šioje įstaigoje. Šiuo klausimu jis teigia, kad toks invalidumo komitetas daro medicinines išvadas, kurios turi būti laikomos galutinėmis, nes padarytos laikantis tinkamos tvarkos. Gydytojų, kurie yra šio komiteto nariai, užduotis – pateikti tik medicininę nuomonę, o ne vertinimą, susijusį su darbo aplinka.
- 49 EIB tvirtina, kad Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnyje nedaromas skirtumas tarp neįgalumo, pripažinto atsižvelgiant į pačiame EIB einamas pareigas, ir neįgalumo, pripažinto atsižvelgiant į bendrąją darbo rinką, taip pat nėra nustatytos griežtos invalidumo komitetų, atsakingų už asmenų, kurie gali būti pripažinti neįgaliais, sveikatos būklės vertinimą, kompetencijos ribos.
- 50 Bendrojo Teismo nurodyta prieštaravimo tarp EIB Invalidumo komiteto atlikto vertinimo ir vertinimo, kurį galėtų atlikti kitų Sąjungos institucijų arba nacionalinių institucijų sudaryti invalidumo komitetai, rizika yra hipotetinė. Medicininis vertinimas yra techninio pobūdžio, taigi, jei nėra naujų duomenų, toki patį vertinimą turėtų pateikti ir kiti sveikatos priežiūros specialistai. Invalidumo komiteto kompetencija negali būti apribota galimybe, kad kiti gydytojai padarys kitokias išvadas.
- 51 KL mano, kad EIB argumentai yra nepagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 52 Kaip matyti iš šio sprendimo 37–47 punktų, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 100 punkte teisingai konstatavo, kad sąvoka „neįgalumas“, kaip tai suprantama pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnį ir Administracinių nuostatų 11.1 straipsnį, turi būti aiškinama taip, kad ji taikytina EIB tarnautojui, kurį šios įstaigos sudarytas Invalidumo komitetas pripažino negalinčiu vėl eiti savo pareigų arba kitų lygiaverčio pobūdžio pareigų šioje įstaigoje.
- 53 Tai būtinai reiškia, kad šios įstaigos sudaromi invalidumo komitetai, kurie pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 48-1 straipsnį ginčo atveju yra kompetentingi pripažinti neįgalumą, įgyvendina savo kompetenciją tik dėl atitinkamo asmens gebėjimo eiti savo pareigas arba kitas lygiaverčio pobūdžio pareigas pačiame EIB.
- 54 Pridurtina, kad nors iš tikrųjų tokio komiteto nuomonė yra medicininio pobūdžio, vis dėlto jo atliekamame vertinime turi būti, kaip savo atsiliepime į apeliacinį skundą teigia KL, atsižvelgiama į darbo aplinką, nuo kurios negali būti atskirtos suinteresuotajam asmeniui tenkančios užduotys. Tai juo labiau taikytina, kai, kaip nagrinėjamu atveju, neįgalumą lemia psichikos sutrikimai.
- 55 Vadinasi, pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies

Šalių argumentai

- 56 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje EIB teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 86–89 punktuose padarė teisės klaidą, Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnį ir Administracinių nuostatų 11.1 straipsnį aiškindamas pagal analogiją su Pareigūnų tarnybos nuostatų 78 straipsniu. Šiuo klausimu EIB tvirtina, kad toks aiškinimas reiškia, jog, viena vertus, tarp aptariamų teisės sistemų yra glaudus ryšys, ir, kita vertus, pirmojoje sistemoje yra spraga, nesuderinama su bendruoju Sąjungos teisės principu. Tačiau Bendrasis Teismas nenurodė, kad esama tokių aplinkybių.
- 57 Be to, EIB tvirtina, Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnis suformuluotas taip, kad pagal jį neskiriamos pačiame EIB einamos pareigos ir už jo ribų einamos pareigos, taip pat, kitaip nei Pareigūnų tarnybos nuostatų 78 straipsnyje, jame nėra nuorodos į šios įstaigos vidaus pareigų klasifikaciją. Taigi Bendrasis Teismas rėmėsi šių dviejų nuostatų panašumais, o į šiuos skirtumus neatsižvelgė.
- 58 EIB priduria, viena vertus, kad tuo, jog jam pagal analogiją taikomas Pareigūnų tarnybos nuostatų 78 straipsnis, neigiama jo „teisės sistemos“ autonomija, palyginti su kitomis Sąjungos institucijomis. Kita vertus, EIB situacija skiriasi nuo kitų Sąjungos institucijų situacijos ne tik dėl jo dydžio, bet ir dėl jame einamų pareigų įvairovės.
- 59 KL ginčija EIB argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 60 Kaip matyti iš šio sprendimo 37–52 punktų, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 100 punkte teisingai pripažino, kad sąvoka „neįgalumas“, kaip tai suprantama pagal Pereinamojo laikotarpio reglamento 46-1 straipsnį ir Administracinių nuostatų 11.1 straipsnį, turi būti aiškinama taip, kad ji taikytina EIB tarnautojui, kurį šios įstaigos sudarytas Invalidumo komitetas pripažino negalinčiu vėl eiti savo pareigų arba kitų lygiaverčio pobūdžio pareigų šioje įstaigoje.
- 61 Taigi, net darant prielaidą, kad Bendrasis Teismas šią išvadą iš dalies klaidingai grindė aiškinimu pagal analogiją su Pareigūnų tarnybos nuostatų 78 straipsniu, kaip teigia EIB pirmojo pagrindo trečioje dalyje, šią dalį reikia laikyti nereikšminga.
- 62 Iš tikrųjų pagal suformuotą jurisprudenciją, jei vieno iš Bendrojo Teismo motyvų pakanka pagrįsti sprendimo rezoliucinę dalį, kito tame pačiame sprendime išdėstyto motyvo galimi trūkumai bet kuriuo atveju neturi reikšmės rezoliucinei daliai, todėl pagrindas, grindžiamas minėtais trūkumais, yra nereikšmingas ir turi būti atmestas (2019 m. spalio 17 d. Sprendimo *Alcogroup ir Alcodis / Komisija*, C-403/18 P, EU:C:2019:870, 53 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 63 Šiomis aplinkybėmis pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nereikšmingą, taigi atmesti ir visą šį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 64 Antruoju pagrindu EIB teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58–81 punktuose iškreipė faktines aplinkybes, laikydamasis nuomonės, kad 2018 m. lapkričio 9 d. Invalidumo komiteto išvada, jo atlikta medicininė ekspertizė bei 2019 m. sausio 16 d. ir 23 d. formuliarai kartu sudaro šio komiteto nuomonę.
- 65 Šio pagrindo pirmoje dalyje EIB teigia, kad, priešingai nei nusprendė Bendrasis Teismas, 2018 m. lapkričio 9 d. Invalidumo komiteto išvada ir jo atlikta medicininė ekspertizė nėra minėtos nuomonės sudėtinės dalys, nes jas pasirašė ne visi Invalidumo komiteto nariai, nors tokio komiteto darbas yra kolegialus ir, atsižvelgiant į procedūros rezultatą, jį atliekant iš esmės reikalaujama, kad tą patį dokumentą pasirašytų kiekvienas narys.
- 66 EIB teigia, kad skundžiamo sprendimo 72 punkte esama prieštaravimo, nes pagal šį punktą Invalidumo komitetas, neatlikęs KL apžiūros, 2018 m. lapkričio 9 d. galėjo padaryti išvadą, kurią 2018 m. lapkričio 21 d. patvirtino šio komiteto pirmininkas, apžiūrėjęs KL. EIB teigimu, ši išvada yra spekuliatyvi, be to, tokio komiteto pirmininkas neturėtų galėti pakeisti kitų šio komiteto narių, kiek tai susiję su jų vertinimo formulavimu.
- 67 Dėl Bendrojo Teismo vertinimo, pateikiamo skundžiamo sprendimo 66 punkte, pagal kurią kiti Invalidumo komiteto nariai minėtų dokumentų turinio nepaneigė, EIB pabrėžia, kad tik 2019 m. sausio 16 d. ir 23 d. formuliarus pasirašė visi šio komiteto nariai, taigi tik šie formuliarai ir sudaro oficialią nuomonę.

- 68 Dėl šio pagrindo antros dalies EIB pažymi, kad skundžiamo sprendimo 81 punkte padaryta išvada, jog, remiantis Invalidumo komiteto nuomone, KL nebegali eiti pareigų EIB, bet gali užsiimti profesine veikla bendrojoje darbo rinkoje, nepagrįsta formuliariais, kuriuos 2019 m. sausio mėn. pasirašė visi šio komiteto nariai.
- 69 KL ginčija EIB argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 70 Nors EIB nurodo, kad Bendrasis Teismas iškreipė faktines aplinkybes, iš EIB pateiktų argumentų matyti, kad antruoju pagrindu jis iš tikrųjų siekia užginčyti Bendrojo Teismo pateiktą 2018 m. lapkričio 9 d. Invalidumo komiteto išvados ir šio komiteto atliktos medicininės ekspertizės teisinį kvalifikavimą. EIB teigimu, tai nėra dokumentai, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant Invalidumo komiteto nuomonės turinį, kaip nusprendė Bendrasis Teismas, nes šią nuomonę sudaro tik 2019 m. sausio 16 d. ir 23 d. formuliariai.
- 71 Šiuo klausimu EIB iš esmės remiasi argumentu, pagal kurį pirmuosius dokumentus pasirašė ne visi Invalidumo komiteto nariai. Taip EIB tik pakartoja argumentus, kuriuos jis pateikė Bendrajame Teisme, nepatikslingamas, kaip Bendrojo Teismo atsakyme į šiuos argumentus, pateiktame pirmiausia skundžiamo sprendimo 67 punkte, padaryta teisės klaida.
- 72 Primintina, kad apeliacinis skundas, kuriame net nepateikiami argumentai, kuriais konkrečiai siekiama identifikuoti skundžiamame sprendime esančią teisės klaidą, ir tik pakartojami ar iš naujo pateikiami argumentai, kurie jau buvo pateikti Bendrajam Teismui, iš tikrųjų yra prašymas tiesiog iš naujo išnagrinėti Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį, o tai nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai (2021 m. sausio 28 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 45 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 73 Taigi antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 74 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 75 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 76 Kadangi EIB pralaimėjo bylą, o KL reikalavo priteisti iš jo bylinėjimosi išlaidas, EIB turi padengti ne tik savo, bet ir KL bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliacinėje instancijoje.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Europos investicijų bankas (EIB) padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiamos KL patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Parašai.